

De nieuwe Frits heet Marc

Marc Brouwers

De gewelvenkelder. Onder de fitnessruimte. Misschien zijn het die gewelven, sprookjesachtig verlicht met led-lampjes, die het meeste indruk maken op de 'nieuwe' Wielewaal. De afzonderlijk geconditioneerde wijnkelders. Opgetrokken uit stenen van meer dan honderd jaar oud. Van een voormalig kasteel van de Oostenrijkse Keizer Frans Jozef I (1830-1916), die in het midden van de 19e eeuw trouwde met zijn nicht Elisabeth; u weet wel, dat verhaal van Sisi.

TEKST: JOEP CROLLA FOTO'S: JEROEN BROEKMANS ARCHIEFFOTO: KEES MARTENS

De nieuwe kelders onder de Wielewaal zijn in vijf maanden tijd gebouwd door een Oostenrijks bouwbedrijf. Dat bouwt niets anders dan dit soort ondergrondse boogconstructies. Die onder de Wielewaal lijken op kleine kathedralen. Het keizerlijke wapen van Frans Jozef is meegebakken in de stenen. Onder de gewelven liggen vele honderden flessen wijn. De beste in hun soort. En plots staat daar, achter glas, tussen al die selecte wijnen, onder de grond, in die kelder een Bentley. Uit 1949. Rechtsgestuurd, met van die houten panelen aan de zij- en achterkant. Ooit van een Britse prins geweest, die de wagen gebruikte voor de jacht. „Nee, die kan er nooit meer uit”, lacht Marc Brouwers, „Die is erin getakeld, vervolgens is de kelder verder afgebouwd en is er een vloer overheen gestort”.

Daar staat ie dus: Een klassieke Bentley. Zonder motorolie en benzine. Maar, met een beurtje zou die wagen zo weer kunnen rijden. Als ie niet in die kelder stond. Achter glas.

Marc Brouwers: „Maar zo is ie toch ook mooi? En goed geconserveerd. Toch?”

Marc Brouwers (46) kocht de Wielewaal in maart 2007 van de familie Philips. Anderhalf jaar lang is het meest bekende landhuis van Eindhoven verbouwd. Er stonden tot voor kort nog 24 busjes van bouw- en installatiebedrijven, ict- en beveiligingsinstallateurs in de 'voortuin'. Een

hijskraan, elf containers met materiaal en schaftketen. Grote rollen kabels, pvc pijpen, steigermateriaal, kisten met dakleien, klinkers voor de nieuwe bestrating. Nu draait de originele gouden windwijzer weer in 'n briesje. Schitteren nieuwe bliksemafleiders en nieuwe koperkleurige regenpijpen in de najaarszon. Zijn de zes schoorstenen allemaal nieuw opgetrokken in oud Engelse stijl. Elke steen van de buitengevel is schoongemaakt, voor de nieuwbouw zijn oude stenen gebruikt, niet van de originele te onderscheiden. 'Ouderwets'

metselwerk, grote steen, halve steen, om en om. De dakpannen van Limburgse lei zijn vervangen door lei uit Normandië. Die geven het huis iets van Hans en Grietje. Alleen de aanbouw en de rieten kap van de fitnessruimte met daarboven slaapkamers van de kinderen en logeerkamers zijn anders dan voorheen. Maar, toen Frits Philips de Wielewaal liet bouwen, in 1934, werd er nog niet gefitnest. Tijden veranderen. De nieuwe Frits heet Marc. En die heeft tien roei-, fiets-, en stepapparaten, een loopband, halters en een boksbal. Het

krachthonk, waar hij onder toezicht van zijn personal coach gaat sporten, is voorzien van twee platte tv-schermen aan het plafond. De gevel is vrijwel volledig van glas. Vanaf de loopband kijkt hij uit over het zwembad en de tuin. Nou, ja tuin: Het landgoed meet twee miljoen vierkante meter!

De vroegere entree van de Wielewaal is bij het kantoor en de bibliotheek getrokken. Het kantoor van Frits Philips blijft zoveel mogelijk oorspronkelijk, met de originele open haard. Daarboven een jachttrofee; de kop van een hert. Door Marc Brouwers zelf geschoten. Want: „Een jager hangt alleen trofeeën op die hij zelf heeft geschoten”, aldus de nieuwe Wielewaal-bewoner. Boven de schouw hangt ook het oude jachtgeweer van meneer Frits; dat kocht Brouwers vorig jaar op een veiling in Engeland. Wel is de houten vloer in het kantoor en de bibliotheek vervangen. Door eeuwenoud parket uit een Frans kasteel. De woonkamer en de eetkamer houden hun functie. Evenals de herenkamer, die zes trapjes lager ligt dan de rest van de woonverdieping. Daar werden vroeger sigaren gerookt en werd de beste cognac gedronken door prins Bernhard, presidenten, koningen, sjeiks en alleen de allerbeste vrienden van meneer Frits. Marc Brouwers: „Ik denk wel eens; als die muren konden spreken...”

'We willen er ons eigen huis van maken. De geest van Frits Philips is voor een deel behouden'

De herenkamer blijft de Frits Philips-kamer. Vier bij vier meter. Er hangen oude oorkondes, onderscheidingen van meneer Frits, foto's en andere memorabilia die Brouwers van de familie Philips heeft gekregen nadat hij het landgoed had gekocht. Zoals het 'diploma' voor 25 jaar plichtbetrachting, dat Frits Philips van de overige leden van de raad van bestuur kreeg op 1 december 1955. Of de postzegels die werden uitgegeven bij het honderdjarig bestaan van Philips.

In het herenkamertje komt een ronde tafel met zes stoelen. De originele stoelen die in het vertrekje stonden, zijn verdwenen, maar aan de hand van oude foto's worden nu replica's gemaakt.

De rest van de Wielewaal is anders als vroeger.

„We willen er ons eigen huis van maken. De geest van Frits Philips is voor een deel behouden. Hij was een heel lieve man, maar ik hoef hem hier bij wijze van spreken 's nachts niet tegen te komen. Dit huis moet een eigen 'ziel' krijgen”, zegt Janneke, met wie Marc twee jaar geleden trouwde. Marc en Janneke hebben elk twee kinderen uit hun vorige relatie. Twee jongens, 16 en 10 jaar oud, twee meiden van 13 en 8. Daarvan wonen er drie op de Wielewaal, de vierde – de dochter van 13 – komt in het weekend. De zes vormen een hecht span; Marc is voor alle kinderen de vader, Janneke de moeder.

De Wielewaal werd in de oorlog deels verwoest tijdens een bombardement. Na de oorlog werd de aanbouw, waar de keukens lagen voor de familie en het personeel, herbouwd. Brouwers heeft dat deel, ongeveer de helft van het landhuis, tot de grond toe afgebroken en in nagenoeg dezelfde stijl weer opgetrokken. Daarnaast bouwde hij de fitnesszaal. De dakconstructie tussen de oorspronkelijke bouw en het nieuwe deel kreeg een speels knikje. Voor de herbouw is gebruik gemaakt van het originele houtwerk. Als 'schakel' tussen het vernieuwde middengedeelte en de nieuwbouw met het rieten dak dient een 'Efteling-torentje' met houten spanten. Brouwers: „We hebben overal eeuwenoud hout gebruikt. Soms moesten balken terug omdat ze helemaal niet pasten. Andere moesten passend worden gemaakt.”

Het hele huis is, tot de nok van het dak, geïsoleerd en voorzien van dubbel glas. De drie kleinere oorspronkelijke keukens zijn vervangen door een grote. Marc Brouwers: „We leven in de keuken. Aan de tafel, van bijna vijf bij ruim een meter kunnen we met twaalf man eten. De keuken is het hart van de nieuwe Wielewaal”.

Om stahoogte te krijgen in de kelder onder het middendeel, onder die keuken, is de vloer op de begane grond iets verhoogd in vergelijking met het peil van de oude Wielewaal. Dat gebeurde ook op de tweede verdieping waardoor de zolder uiteindelijk is komen te vervallen. Een deel van de familie Brouwers slaapt nu onder de hanenbalken. Van acht slaapkamers voor de Philips-familie en acht voor het personeel zijn er nu zeven gemaakt; de logeerkamer inclusief. Elke slaapkamer beschikt over een eigen badkamer (met douche of douche en bad), televisie en een lekkere luie bank. In de slaapkamers bedden van Swiss Sense. Marc Brouwers is aandeelhouder van dat bedrijf. Op het beddengoed en in de handdoeken staat het beeldmerk van het landgoed; een

Het oorspronkelijk deel van het landhuis (rechts) met links de nieuwe aanbouw

wielewaal. De ouderlijke slaapkamer is aan weerszijden voorzien van een badkamer, een voor de heer, de ander voor de dame. En daarnaast inloopkasten voor de garderobe. De slaapkamer van de dochter van acht is voorzien van een sterrenhemel, gemaakt van minuscule ledjes. Met daarboven, in een loze ruimte – onder het dak – een 'verborgen' kamertje. Bereikbaar via een trappetje. De oudste zoon van zestien heeft boven zijn slaapkamer een eigen studeervertrek, even groot als de werkkamer van pa. Brouwers lachend: „Of die kinderen hier ooit nog weg willen, is de vraag. Komen ze straks maar op het landgoed wonen, in hun eigen huis. Net als de kinderen Philips”.

De woonkamer oogt licht. In de erkers brede vensterbanken, waar je met dikke kussens lekker op kunt zitten. Gerieflijke banken, in de kasten veel glaswerk en tin van de vroegere bewoner. Pompeus? Nee. Mooi? Ja, minstens

Gerieflijke banken in de woonkamer van de nieuwe Wielewaal

zo mooi als in die glossy lifestyle bladen. Houten schuifdeuren scheiden de woonkamer van de televisiekamer, met donkergrijze muren en gordijnen. Als in een bioscoop. Loungebanken in dezelfde grijze kleur. Een grote platte televisie aan de muur. Pionier. Pionier? In het huis van Frits Philips? Marc Brouwers haalt zijn schouders op: „Ik heb me her en der laten adviseren en deze is het geworden”. Ook de tien andere tv’s in huis zijn van dezelfde Japanse origine.

Op de begane grond veel crèmekleuren en lichte beige tinten. Op de eerste verdieping vooral veel aardetinten: licht en donker bruin. De badkamers antraciet grijs. Licht hout. Ideeën voor de hele ‘binnenboel’ komen van Janneke. Zij: „Ik heb er duizend-en-één interieurboeken op nageslagen en kleurenstalen bekeken. Ik heb al eerder huizen ingericht. En ik heb goede hulp gehad van een meubelzaak in Moergestel, waar we eerder ook geregeld kwamen. Daar heb ik dagen gezeten; gordijnen uitgezocht, kleuren gecombineerd. Ik heb een schilderij voor de badkamer; daar heb ik andere kleuren op afgestemd.”

De vroegere muziekkamer is nu speelkamer voor de kinderen. Er staan nogal wat kasten (‘kan het speelgoed netjes in opgeruimd’) er hangt een televisie en er staat een paar tweezits bankjes. In de oorspronkelijke kelder is een tweede speelkamer, met onder andere een poolbiljart en tafelvoetbalspel. Iets verderop, onder de fitnessruimte ligt de ‘disco’ voor de jeugd. Met een barretje, een karaoke-scherm en een geluidsinstallatie.

‘Duizend-en-één interieurboeken heb ik er op nageslagen en kleurenstalen bekeken’

En dan die wijnkelders en de ‘wijnbibliotheek’ (waar de flessen nog in kisten liggen). Brouwers verzamelt Franse Bordeaux en Bourgognes, Lafite-Rothschild, Margaux,

Petrus. Flessen van zes liter, drie liter, anderhalve liter en 375 centiliter. Hij is sinds 2002 Chevalier du Tastevin (wijnbroederschap dat de Bourgondische wijn heeft doen herleven, red.). Hij drinkt portwijnen (van Churchills en Dow’s tot Grahams, Warre en Taylors) en Italiaanse wijnen. Hij heeft een eigen champagnekast. Voor de Dom Pérignon Rosé Vintage 1996 en andere ‘bubbelwijnen’. Er hangen gietijzeren kroonluchters aan het plafond en lampen als toortsen aan de muur, als in een Middeleeuws kasteel. Deuren zijn van ijzer, met hout en sommige met deksels van wijnkisten erin verwerkt. De deur van de Lipskluis van meneer Frits staat op een kier. Leeg. Ook in de wijnkelders jachttrofeeën: een Afrikaanse waterbok, een gnoe, een impala en een wrattenzwijn. En een kudu, een Afrikaans hert, met een gewei van 65 inch; Brouwers staat ermee in het Guinness Book of Records. Iets verderop de speciale hammenkamer. Aan de haken hangen straks parma- en andere Italiaanse hammen. Verder een grote tafel, met – ook weer – twaalf stoelen. „Hier eten we straks kaas en drinken we een glas, na

een gezellig diner aan huis. Ik eet het liefst thuis. Voor speciale etentjes hebben we een professionele keuken, met onze eigen kok." (Voor de geïnteresseerden: die 'gastenkeuken' is voorzien van twee ovens, vier pitten, bak- en grillplaat, twee frituurpannen en grote koeling). De technische voorzieningen in huis: meest moderne dataverkeer („er was enkel een antenne met Nederland 1, 2 en 3 en twee Duitse zenders; na 1950 is er niet veel meer aan de Wielewaal veranderd"), luchtbehandeling (inclusief zuivering), hergebruik van restwarmte, noodstroomvoorziening, beveiligingsinstallatie. Door de kabelgoot lopen meer dan honderd 'draden'. En als de beveiligingsinstallatie niet afdoende zou zijn: er zijn 24 uur per dag, zeven dagen in de week, alle maanden van het jaar bewakers op het landgoed.

In de 'tuin' is een nieuwe kikkerpoel gegraven en zijn 1.500 bomen geplant. Eerder, toen Marc Brouwers de Wielewaal net had gekocht, waren er zestig omgewaaid door een windhoos. Ook twee ceders van bijna honderd jaar oud. Ze maakten deel uit van een groep van zeven in de dennentuin, het pinetum, aangelegd in 1912, vooruitlopend op de bouw van de Wielewaal. De vijf andere bomen zijn veel ouder en meer dan de helft groter. „De nieuwe ceders zijn veertig jaar oud. Grotere bomen zijn niet te koop". Beelden die Marc Brouwers eerder kocht toen de huisraad van Frits Philips na diens overlijden werd

geveild in het Evoluon, staan weer op hun oude plek in het park. „Via die beelden heb ik uiteindelijk het hele landgoed gekocht. Ik wilde graag weten waar ze hadden gestaan en raakte in gesprek met de rentmeester van de Wielewaal. Toen ontstond het eerste contact met de familie Philips en zo kwam van het een het ander. De vijvers zijn weer waterdicht. Er zwemmen nog oude vissen in. Er is een tweede, nieuwe poort halverwege de oprijlaan opgetrokken. En het asfalt voor het huis is opgebroken en vervangen door klinkers. Dat past beter op een landgoed met huizen, zo'n tachtig reeën, honderden konijnen en evenveel hazen. Brouwers: „Ik zie steeds nieuwe dieren. Er hangen 500 vogelhuisjes. We zijn inmiddels al 'duizend keer' komen kijken naar de natuur. Binnenkort komt een aantal kinderen van Frits Philips kijken hoe het geworden is. En zijn oude jacht- en rentmeester en een aantal Philips-directeuren. Hoe meer we over Frits Philips hoorden, hoe meer we over hem lazen, hoe meer we hem zijn gaan respecteren. Als hij mee zou kunnen kijken, dan denk ik dat hij goed vindt wat we hebben gedaan. Ik ben ervan overtuigd: hij zou er trots op zijn geweest. We wonen er weliswaar nog maar net, maar we hebben alle seizoenen meegemaakt. Zagen de rijp op het dak, ijsbloemen op de ramen (die waren toen nog van enkel glas) en zagen de azalea's en rododendrons bloeien. We voelen ons ongelofelijk rijk. En dan gaat het echt niet over geld".

MET SOKKEN EN CENTEN VERDIEND

De voormalige 'sokkenkoning' Marc Brouwers heeft zijn handelsimperium Bremtex in Oosterwijk vorig jaar verkocht aan een participatiemaatschappij. Bremtex verkocht onder Marc Brouwers 150 miljoen paar sokken en panty's, maar ook pyjama's en lingerie aan bedrijven als V&D, Hema, de Bijenkorf, maar ook aan Boss en Calvin Klein.

„Ik werd benaderd om Bremtex te verkopen en dat leek een goeie optie voor de verdere continuïteit. Ik ben nog even commissaris geweest, maar voelde me nog zo verknocht met Bremtex en het personeel dat teveel dingen me gingen tegenstaan. Ik volg de gang van zaken nu van grote afstand. Ik heb nog belangen in vijftien andere bedrijven; in beddenzaken, in de telefonie, in de medische wereld en detachering. Verder doe ik in projectontwikkeling. Ik heb een aantal grondposities in Waalwijk, Gilze Rijen, Moerdijk en Eindhoven noord. Industrierreinen die nog kunnen worden ontwikkeld, logistieke centra die we ontwikkelen, bouwen en daarna verkopen aan bijvoorbeeld pensioenfondsen. Ik heb nu meer tijd voor mijn kinderen dan ooit. Mijn oudste zoon heb ik de eerste tien jaar niet zien opgroeien; ik was altijd van huis. Op reis, aan het werk. Ik breng ze nu naar school, naar het ijshockey. Ik woon nog maar net op de Wielewaal. Toch heb al heel wat mensen leren kennen. Niet veel mensen kennen Marc Brouwers, maar iedereen kent de Wielewaal. Dan maken mensen snel contact. Toch blijf ik graag de bekende onbekende Eindhovenenaar. Dat bevalt me goed. Ik ga soms naar PSV, gala's en praat met mensen van Philips, die me van alles vertellen over meneer Frits. Ik ben gevraagd voor een aantal commissariaten bij textielbedrijven. Daar ben ik weer aan toe. Iets doen. Ik ben net 46. Ik kan niet stilzitten. Textiel zit in m'n bloed. Maar tot 2010 moet ik pas op de plaats maken vanwege een concurrentiebeding bij de verkoop van Bremtex. Nee, er komt geen bombarie rond de verhuizing. Ik nodig een paar mensen uit voor een etentje. Dan kun je beter gesprekken voeren als tijdens een feest met 200 man. Ach, misschien komt dat feest er volgend voorjaar, als alles in bloei staat. Dan is hier van alles te zien en hoef je niet zoveel te kletsen".

'Die kan er nooit meer uit.
Zo is ie toch ook mooi?
En goed geconserveerd!'

Tussen de selecte wijnen, onder de gewelven in de kelder staat Brouwers' klassieke Bentley.

Boven: De nieuw gebouwde boogconstructies en de fraaie wijnkelders.
 Rechts: De meer dan honderd jaar oude stenen, afkomstig van een voormalig kasteel van de Oostenrijkse keizer Frans Jozef.
 Onder: de sfeervolle eetkamer.

Boven: De professionele keuken waar een kok de gerechten voor de gasten bereidt.
 Rechtsboven: Marc toont de originele oorkonde van Frits Philips.
 Rechts: De nieuw gebouwde fitnessruimte.
 Onder: Een van de acht badkamers.

